

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.] moderat. Indtil krigens slutning steg byggeomkostningsniveauet således kun med ca. 50 pct., men i de senere år har der været en meget betydelig yderligere stigning, således at byggeomkostningsindekset i april og maj 1949 nåede helt op på 209, og den faktiske stigning har endda sandsynligvis været en del større på grund af sortbørspriser, som ikke har været indregnet i det offentlige indekstal. Byggeomkostningsindekset er siden sunket til 207 og er ikke længere fortegnet af disse priser, men hvordan det vil gå med byggeomkostningsniveauet efter devalueringen, er det på indeværende tidspunkt ikke muligt at sige noget sikkert om; det afhænger af en stor mængde faktorer, hvis virkninger i øjeblikket ikke kan overses. Man skal dog ikke nære alt for meget håb om, at den nedgang i byggeomkostningerne, der havde sat sig spor i den sidste tid for devalueringen, vil kunne slå igennem.

Jeg skal herefter gå over til en nærmere omtale af lovforslagets enkelte bestemmelser, idet jeg først skal omtale forslaget om lempelse af kommunernes garantiforpligtelser, der indeholdes i lovforslagets § 1.

Adskillige kommuner har i henhold til den nugældende byggestøttelovgivning påtaget sig garantiforpligtelser af et sådant omfang, at de efterhånden er blevet betænkelige ved at påtage sig yderligere garantier under det herskende høje byggeomkostningsniveau. Nybyggeri i disse kommuner vil i så fald ikke kunne opnå den maksimale finansiering efter statsstøttelovgivningens regler.

Af en af ministeriet foretaget beregning fremgår det, at kommunerne pr. 21. juli 1949 har påtaget sig garantiforpligtelser til et beløb af ialt ca. 147,5 mill. kr. i henhold til loven af 30. april 1946 og elementhusloven. Det er navnlig visse københavnske omegnskommuner, hvis garantiforpligtelser er blevet eksorbitant store, men også visse provinskommuner er kommet godt med.

Der foreslås nu en nedsættelse af kommunegarantien med 5 pct. af vedkommende ejendoms anskaffelsessum eller værdi, hvor kommunens garantiforpligtelser andrager mindst 75 kr. pr. indbygger. Og garantiforpligtelsen nedsættes yderligere med 1 pct. for hver 10 kr., hvormed den for kommunen udregnede kvotient overstiger 75 kr., dog således at den kommunegaranterede del af lånet ikke kan udgøre mindre end 4 pct. Det må nemlig anses for ønskeligt, at kommunerne fortsat skal have en økonomisk interesse i byggeriet. I særlige tilfælde

skal yderligere nedsættelse af kommunegarantien dog kunne indrømmes.

Med hensyn til begunstigelserne af familier med børn går den foreslåede nyordning i hovedtrækkene ud på følgende.

Forsåvidt angår lejligheder, der er taget i brug før 1. januar 1947, opretholdes den hidtil gældende ordning, hvorefter huslejetilskuddene, der andrager 10 pct. pr. barn, indenfor visse maksimumssatser ydes til mindrebemidlede familier med 3 eller flere børn, der er lejere eller boligtagere i det sociale byggeri.

Forsåvidt angår lejligheder, der er taget i brug efter 1. januar 1947, og som altså er opført under det særligt høje byggeomkostningsniveau, foreslås ordningen udvidet, således at huslejetilskuddene forhøjes til 15 pct. pr. barn uden maksimumsbeløb, men indenfor højst 75 pct. af huslejen, at huslejetilskud gives til mindrebemidlede familier med 2 børn og derover, og at tilskuddene kan opnås i alt huslejekontrolleret byggeri, også privat, ustøttet udlejningsbyggeri, forsåvidt ejeren underkaster sig huslejekontrol; luksusbyggeri skal dog være undtaget.

Hvad angår parcelhuse, er forholdet det, at der i det støttede byggeri efter den gældende statslånelovgivning ydes særlige begunstigelser til mindrebemidlede børnerige familier i form af særlig lave ydelser på statslånet. Ministeriet har derfor ment, at den foreslåede udvidelse af begunstigelserne for familier med børn i det nye, dyrere byggeri også bør komme mindrebemidlede ejere af de med statsstøtte opførte parcelhuse til gode derigennem, at ydelsen på statslånet midlertidigt bortfalder, og denne begunstiggelse foreslås udvidet til at omfatte samme kreds af personer som huslejetilskudsordningen, forsåvidt disse bor i parcelhuse, der er taget i brug efter 1. januar 1947. Vi har herved også taget i betragtning, at parcelhuse er en særlig egnet boligform for familier med børn. Værdien af ydelsens bortfald svarer omtrent til det huslejetilskud, som en 2 børns familie får i udlejningsbyggeriet.

Eventuelle lejere i parcelhuse opført med statslån får huslejenedsættelse efter de regler, jeg nævnte før.

Vi har overvejet, om det ville være muligt at udvide de foreslåede begunstigelser for familier med børn til også at omfatte familier med bolig i parcelhuse, opført eller erhvervet uden statsstøtte under det høje omkostningsniveau, således at de pågældende skulle oppebære en godtgørelse sva-